



The Holy See

மரியாவின் களங்கமில்லா திருஇதயத்திற்கு அர்ப்பணிப்பு

ஓ மரியே, இறவைவனின் அன்னையும், எம் அன்னையுமானவரே, இக்கொடும்ப நரேத்தில், நாங்கள் உம்மனை நாடிவருகிறோம். நீர் எம் அன்னை. நீர் எம்மனை அன்புகூர்கிறீர், எம்மனை அறிந்திருக்கிறீர். நாங்கள் எங்கள் இதயத்தில் மறைத்து வைத்திருப்பது எதுவும் உமக்கு மறைவாயில்லை. இரக்கத்தின் அன்னையே, பல நரேங்களில் நாங்கள் உமது கனிவாள்ள பராமரிப்பை அனுபவித்துள்ளோம். உமது பிரசன்னம் எமக்கு அமரையினைக் கொணர்கின்றது. எனனில் நீர் எப்போதும் எம்மனை அமரையின் இளவரசராம் இயசேவிடம் வழிநடத்திச் சல்கின்றீர்.

ஆயினும் நாங்கள் அமரையின் பாதையை இழந்து நிற்கிறோம். கடந்த நூற்றாண்டின் கொடும்பயரங்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்களை, உலகப் போர்களில் உயிரிழந்த இலட்சக்கணக்கான மக்களின் தியாகத்தை நாங்கள் மறந்துவிட்டோம். நாட்களின் ஓரே கழும்மமாக நாங்கள் மறக்கொண்ட அர்ப்பணங்களை புறக்கணித்துவிட்டோம். மக்களின் அமரையினை கனவாக, மற்றும், இளையோரின் நம்பிக்கைகளுக்குத் துரோகம் செய்துவருகிறோம். பரோசனையால் நோயாளிகளாக மாறிவிட்டோம். தசீய நலன்களுக்குள் எம்மனை மூடக்கிவைத்துள்ளோம். புறக்கணிப்பு மற்றும், தன்னலத்தால் மூடக்கிவிட்ட எம்மனையே அனுமதித்துள்ளோம். எம் அயலவர், மற்றும், பொதுவான இல்லமாகிய இப்பொயியின் பாதுகாவலர்கள் என்பதை மறந்து, கடவாளை மறக்கவும், எம் தவறுகளோடும் வாழவும், பகமையைப் பேணிவளர்க்கவும், மனித வாழ்வை அழிக்கவும் ஆயுதங்களைச் சமீக்கவும் நாங்கள் விரும்புகிறோம். இப்பொயியின் தோட்டத்தை போரால் நாசமாக்குகிறோம். சகோதரர், சகோதரிகளாக வாழவேண்டும் என்று விரும்புகின்ற இறதைத்தந்தையின் இதயத்தைப் பாவத்தால் காயப்படுத்தியுள்ளோம். ஒவ்வொருவரும் தன்னதைத் தவிர மற்ற எல்லாரையும் புறக்கணிப்பவர்களாக மாறிவிட்டோம். ஆண்டவரே, எம்மனை மன்னித்தருளும்! என வட்கத்தோடும் கூறுகிறோம்.

பாவத்தின் துயரில், எம் சோர்வு மற்றும் பலவீனத்தில், தீமை மற்றும் போர்க் கொடும்பையின் பூதிரான நிலையில், கடவாள் எம்மனைக் கைவிடவில்லை, அவர் எம்மனை தொடர்ந்து அன்போடும் நோக்குகிறார், எம்மனை மன்னிக்கவும் எம்மனைத் தூக்கிவிடவும் ஆவலாக இருக்கிறார் என்பதை, பூனித அன்னையே நீர் எமக்கு நினைவூட்டும். அன்னையே, கடவாளே உம்மனை எமக்கு

அளித்தார். திருஅவமை மற்றும், மனித சமாதாயத்தின் புகலிடமாக உமது அமல இதயத்தில் எம்மவை அவர் வதைத்தார். உமது விண்ணக நன்மதைத்தனத்தில் நீர் எம்மமேடாடு இருக்கின்றீர். வரலாற்றின் வதேனயைமேடாடு உம்மிடம் வரம்பமேடாடுகூட நீர் எம்மவை உம் கனிவன்பால் வழிநடத்துகிறீர்.

எனவமே அன்னயைமே, உம்மவை நமேக்கி மன்றாடுகிறமே. எமக்காக உம் இதயக் கதவதைத் தட்டுகிறமே. உம் அன்புப் பிள்ளகைளாகிய நாங்கள், எல்லா நமேங்களிலும் உம்மவைச் சந்திப்பதற்கு ஒருமமேடாடும் சமேர்வடவைதில்லை. இரூளான இந்நமேத்தில் எமக்கு உதவிசமேய்தரூளும், எமக்கு ஆறுதலளித்தரூளும். நான் உங்கள் அன்னவை அல்லவா, நான் இங்கமே இரூக்கவில்லயை என, எம் ஒவ்வமேரூவரிடமும் கமேறும். எம் இதயங்களின் சிக்கல்கள் மற்றும், எம் காலத்தின் மூடிச்சுகளை அவிழ்த்துவிடுவது எவ்வாறு என்பது உமக்குத் தரெரியும். அன்னயைமே நீர், கமேறிப்பாக இச்சமோதனை காலத்தில் எம் வமேண்டுதல்களைப் பூறக்கணிக்கமூட்டீர், எமக்கு உதவிபூரிய வரூவீர் என்பதில் நாங்கள் உறுதியாய் இரூக்கிறமே.

கலிலயேவின் கானாவில் இயசேவின் தலயீட்டூக்காக விரனைந்து சயெலாற்றி, அவர் உலகிற்கு மூதல் பூதமயைமே ஆற்றச் சமேய்தீர். திரூமண விழா சமோகமாக மாறியமமேடாடு, “திரூட்சமை இரூசம் தீர்ந்துவிட்டது” (யமேவா.2:3) என்று நீர் அவரிடம் கமேறினீர். ஒ அன்னயைமே, அதயைமே மீண்டும் இறவைனிடம் கமேறும். எனமேனில், இன்று நாங்கள் நம்பிக்கை என்ற திரூட்சமை இரூசம் இல்லாமல் இரூக்கின்றமே. மகிழ்ச்சி மறனைந்துவிட்டது. வன்மூறகைள் மற்றும் அழிவவை நடத்த திறமயைள்ளவர்களாக மாறிவிட்டமே. உமது அன்னகைக்கூரிய தலயீட்டு எமக்கு அவசரமாகத் தவேபைப்புகின்றது.

ஒ அன்னயைமே, எம் மன்றாட்டூக்களை ஏற்றரூளும்.

கடலின் விண்மீனமே, மமேர் என்ற பூயலின் சமேங்களுக்கூ அனுமதிக்காதயேம்.

பூதிய உடன்படிக்கைப் பமேயைமே, ஒப்பூரவூத் திட்டங்கள் மற்றும் பாதகளை எம்மில் தமேண்டியரூளும்

விண்ணகத்தின் மண்ணகமமே, கடவூளின் உடன்படிக்கயைமே உலகிற்கூக் கமேரூமம்

பகமைதைத் தீயவை அணதைத்தரூளும். பழிவாங்குதலதைத் தணித்தரூளும், மன்னிப்பகைக் கற்றுத்தாரூம்

மமேரிலிரூந்து எம்மவை விடூவித்தரூளும், அணூ ஆயூத அச்சூறுத்தலிலிரூந்து உலககைக் காப்பூற்றும்.

சபெமாலயைின் அரூசியமே, சபெிக்கவூம் அன்பூகமேரவூம் உள்ள தவேயைமே எம்மில் தட்டியமேழூப்பியரூளும்

மனிதக் கூடும்பத்தின் அரூசியமே, உடன்பிறந்த உணர்வூநிலயைின் பாதயைமே மக்களுக்கூக்

காட்டியருளும்.

அமதியின் அரசியலே, உலகாக்கா அமதியைப் பெற்றுத்தாரும்.

ஓ அன்னையே, உம் கண்ணீர்கள், எம் கடின் இதயங்களை இளகச்செய்யும். நீர் எமக்காகச் சிந்திய கண்ணீர்கள், எம் பகமையால் வறண்டபேயுள்ள இத்துன்ப பள்ளத்தாக்கை மலரச்செய்வனவாக. ஆயுதங்களின் சப்தம் அடங்காதவளே, உம் சபெம் அவற்றை அமதிப்படுத்தும். காண்டுகளின் தாக்காலால் துன்புறும் மற்றும், இடங்களவிட்டு வளையறும் மக்களை, உம் தாய்மகைகாரிய கரங்களால் அரவணைத்தருளும். உம் தாய்க்காரிய அரவணைப்பா, தங்கள் வீடுகள் மற்றும் நாட்டவிட்டு கட்டாயமாக வளையறும் மக்களுக்கு ஆறுதலாயிரப்பதாக. உமது தாயர் நிறைந்த இதயம், காயமடந்தவர்கள் மற்றும், சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களைப் பராமரிக்கவும், அவர்களுக்குக் கதவுகளைத் திறந்துவிடவும் நாங்கள் பரிவன்புடன் இருக்கச் செய்வதாக.

இறவைனின் புனித அன்னையே, நீர் சிலுவையடியில் நின்றபேயு, உமக்கு அருகில் நின்ற சீடரைப் பார்த்து, இயசே உம்மிடம் “அம்மா, இவரே உம் மகன்” (யோவா.19:26) என்றார். அவ்வாறு அவர் எம் ஒவ்வொருவரையும் உம்மிடம் ஒப்படைத்தார். பின்னர், சீடரிடமும், எம் ஒவ்வொருவரிடமும் அவர் “இவரே உம் தாய்” (வச. 27) என்றார். அன்னையே, இப்பேயு நாங்கள் உம்மை எம் வாழ்விலும் உலகிலும் வரவறேக விரும்புகிறோம். சேர்வடந்தும் கலக்கமடந்தும் இருக்கும் மனித சமுதாயம் உம்மேயு சிலுவையடியில் நிற்கின்றது. அது உம்மிடம் தன்னகை கையளிக்கவேண்டும், உம் வழியாக கிறிஸ்துவிடம் தன்னகை அது அர்ப்பணிக்கவேண்டும். உமது தலிய இதயம், உக்ரனேய மற்றும் இரஷ்ய மக்களுக்காகவும், பேயர், பசி, அநீதி மற்றும் கடுந்தாயர் ஆகியவற்றால் துன்புறும் அனதைத்து மக்களுக்காகவும் துபிக்கின்றது. இவ்வளையில் உம்மை அன்பேயு வணங்குகின்ற, உக்ரனேய மற்றும் இரஷ்ய மக்கள் உம்மிடம் வேண்டுகின்றனர்.

எனவே இறவைனின் அன்னையே, நாங்கள் எம்மையும், திருஅவையையும் மனித சமுதாயம் அனதைத்தையும், காறிப்பாக, இரஷ்யா மற்றும் உக்ரனேயை, உமது களங்கமற்ற அமல இதயத்திடம் ஒப்படைக்கின்றோம், அதற்கு அர்ப்பணிக்கின்றோம். நம்பிக்கை மற்றும் அன்பேயு நாங்கள் ஆற்றும் இந்த எம் அர்ப்பணத்தை ஏற்றருளும். பேயரை மடிவடையைச் செய்யும். உலகிற்கு அமதியை வழங்கும். உம் இதயத்திலிருந்து வெடித்துச் சிதறும் 'ஆகட்டும்' என்பது, வரலாற்றின் கதவுகளை அமதியின் இளவரசருக்குத் திறக்கின்றது. உமது இதயத்தின் வழியாக அமதி வரும் என நம்புகிறோம். மூழு மனிதக் காடும்பத்தின் வருங்காலம், மக்களின் தவேகைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள், உலகின் ஏக்கங்கள், மற்றும் நம்பிக்கைகள் ஆகிய அனதைத்தையும் அன்னையே உமக்கு அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

உம் வழியாக இறவை இரக்கம் இப்படியின் மீது பெய்யப்படுவதாக. அமதியின் இனிமையான துபிப்பு மீண்டும் எம் நாங்களகை காறிப்பதாக. தலிய ஆவியார் இறங்கிவந்த ஆகட்டும் என்றாரைத்த பெண், நம் மத்தியில் கடவுளின் நல்லிணக்கத்தைக் கொண்டுவாராக. அவர், நம் இதயங்களின் வறட்சியை அகற்றுவாராக. நம்பிக்கையின் வற்றாத ஊற்றே மரியே, நீர் மனித காலத்தை இயசேவிடம் கொண்டந்தீர். எம்மை ஒன்றிப்பின் கவைனரைஞர்களாக ஆக்கியருளும்.

எம் பாதகைளில் நீர் நடந்து வருகின்றீர். அமதியின் பாதகைளில் எம்மை வழிநடத்தும். ஆமென்.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana